

Zwerfweekend 2023

Na iets gelezen te hebben over het Zwerfweekend heb ik mezelf vrijwel meteen aangemeld. Nadat ik er nog twee uit Vessem heb kunnen overhalen om mee te gaan, zaten we dan al snel met zijn drieën in de auto onderweg naar Budel-Schoot. Daar werden we met open armen ontvangen en kregen ons groepje met aanhangwagen toegewezen: groepje 3! Het groepje waar ik de rest van de week mee mocht gaan vertoeven in de Ardennen, dachten we.

Door: Daan van Riet - 17 jaar – Jong Nederland Vessem

zwerfweekend

Want onderweg in de auto kwamen we er langzaam achter dat we naar Luxemburg zouden gaan. Superleuk! Maar tegelijkertijd ook erg spannend voor iedereen, want het was voor het eerst dat Zwerfweekend in Luxemburg zou plaatsvinden. Ook voor de mensen zoals Emile, die al vijftientig jaar meegaat, was het dus nieuw. Iedereen had er extra zin in en keek uit naar alle avonturen die we zouden gaan beleven.

Aangekomen in Luxemburg staan we bij een klein treinstation waar we moesten wachten op de rest van groepje 3. We kregen een enveloppe en in een razend tempo hadden we uitgevonden waar we heen moesten. Eerst een stuk met de trein, om vervolgens de eerste coördinatentocht te lopen. Iedereen stapte in de trein die we dachten te moeten hebben en zo vertrokken we nu toch echt met onze rugzak op onze rug. Ik verwonderde me dat iedereen er vol vertrouwen in had, ondanks dat niemand wist welke kant we op gingen. Ik heb mijn spanning dus maar ook achter proberen te laten op dit kleine treinstation en heb alles over me heen laten komen. Uitgestapt op de halte die we moesten hebben, zagen we de andere twee groepjes toch nog een laatste keer. Dit zagen we niet aankomen en iedereen was erg blij de anderen nog even te zien. Hier toch echt afscheid van elkaar genomen en elkaar niet meer gezien tot de laatste avond op HK (hoofdkamp).

Na te hebben gezocht naar een piketpaaltje die de staf nog niet had staan... konden we door en zijn we aangekomen op ons eerste subkamp. De groepsverdeling was snel gemaakt en binnen kortste keren stond de tent en zaten we bij een heerlijk kampvuur. Natuurlijk een voorstelrondje om elkaar iets beter te leren kennen, maar daar bleef het niet bij. Ik kreeg al snel van iedereen te horen waar de meterkast hing bij hen thuis, welke kleur laarzen ze mee hadden en of ze een propser of vouwer waren. Na de gezellige eerste avond naar bed gegaan om wakker te worden van het geluid van de vogels.

Met een tikkende timer en nieuwe coördinaten zijn we met weer een prachtige wandeltocht op tijd bij het eindpunt gekomen. Hier moesten we onze volgende tocht aan de kassa bij het tankstation vragen. Dit bleek een puzzeltocht met foto's. Al lopend door het dorpje op zoek naar foto's om er uiteindelijk nieuwe coördinaten uit te kunnen puzzelen. Voor we doorgingen toch even gezellig met z'n allen op het terras een tosti gegeten in de mooie zon. De volgende tocht ook weer opgelost en we eindigden onder een viaduct waar een aanhangwagen stond met banden en peddels erin. Onze eerste activiteit was dus vloten! Je kon je eigen vlot maken met een band en een plank,

mocht je niet met je billen drie uur in het koude water willen hangen. Voor ik eenmaal weg was, ben ik natuurlijk eerst drie keer van het vlot gevallen, maar met wat balans toch de mooie vlottocht af kunnen leggen, zonder te vaak in het koude water terecht gekomen te zijn. Bij het eindpunt was ook onze kookplek waar we voor het eerst hebben gekookt met het groepje, het was heerlijk. Na nog even in de zon gelegen te hebben, kregen we nieuwe coördinaten. Ik was toch wel benieuwd of het mij ook zou lukken om de juiste punten op de kaart te kunnen vinden. Ik heb het geprobeerd en werd gecontroleerd door een groepsleid.

Het was goed dus we konden door naar ons tweede subkamp terrein van de week. Tussendoor nog een stukje in de trein gezeten en daarna flink wat meters omhooggeklommen. Aangekomen bij het tweede subkamp leerde ik weer iets nieuws. Bij onze afdeling eten wij altijd lekker droogworsten bij het kampvuur. Maar nu had iedereen chorizoworsten van Stegeman bij. Deze werden op een stok geprikt zoals een marshmallow en boven het vuur gezet. Na een tijdje werd deze in stukken gesneden en ging het bord met stukjes worst rond. Natuurlijk moest ik dit proeven en ik het was zeker het lekkerste wat ik de hele week heb gegeten! Zo lekker dat ik voortaan de droog worsten laat liggen en chorizoworsten meeneem op kamp.

Na een heerlijke nacht zijn we door middel van een foto/coördinatentocht aan de wandel gegaan en hebben we weer flinke meters gemaakt, ook de hoogte in. Mijn voeten waren ondertussen al wat minder blij. Tegen het einde van de tocht kwamen we wat grotingangen tegen en dus konden we de tweede activiteit al raden: we gingen grotten! Nog nooit gedaan en ook dit was dus compleet nieuw en spannend. Nadat we zijn uitgelachen door de staf voor onze yogales, zijn we de grotten in gedoken en hebben we getijgerd en gekropen door smalle doorwegen. Ik was toch erg blij dat ik een mooie, blauwe, stevige helm op had, anders had ik zeker

verschillende bulten gekregen. Het was superleuk om te doen, maar ik was ook opgelucht om weer buiten te staan. Er gingen er een paar terug de grotten in. Voor ik spijt zou krijgen dat ik niet mee terug was gegaan, ging ook ik nog een keer terug. Na flink kruipen en mezelf

ondersteboven op mijn rug door gaten te hebben laten vallen, stond ik ook hier weer na een tijdje stevig op twee benen op de grond buiten de grotten. Na het koken hebben de staf nog voor de gek proberen te houden. Wat zij kunnen, kunnen wij namelijk ook!

zwerfweekend

We kregen de laatste tocht mee voor die dag (een fototocht) en konden er weer vol tegenaan. Ondertussen moest ik al aardig doorzetten en probeerde ik mijn blaren te negeren. Aangekomen bij ons derde subkamp hadden we een tocht gehad van 3,5 uur. Met sommige paden die naar mijn idee niet echt wandelpaden waren en soms wel bijna 90 graden de hoogte in gingen. Door bomen, bladeren en takken gewandeld, maar wel met prachtige natuur en prachtige uitzichten. Toch niet helemaal het eindpunt gevonden, want die piketpaal kregen we niet gevonden aan de hand van de laatste drie foto's. Toch maar een mooi plekje uitgezocht in de bossen en samen onze tent opgezet. Vliegenvlug zaten we weer aan het kampvuur en sloten een mooie dag af.

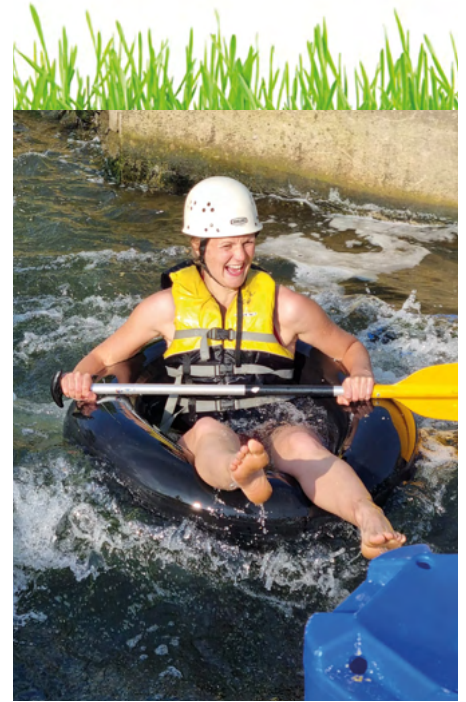
Na het ontbijt toch het piketpaaltje nog gevonden van de tocht van gisteren. We konden door naar onze volgende activiteit. Daar aangekomen zagen we al snel een aanhangwagen met mountainbikes staan. Ook iets nieuws voor mij. Ik ben heel blij dat mij nog vlak voordat we gingen, werd verteld dat ik nooit alleen de linker rem moest

indrukken, anders zou ik een salto voorover van de berg hebben gemaakt. Dit is door deze tip gelukkig dus ook niet gebeurd. Na een mooie fietstocht, die soms ook heel erg zwaar was, zijn we aangekomen bij ons eindpunt. Hier vond onze laatste activiteit plaats. Het klimmen en abseilen. Dit had ik vaker gedaan en hier keek ik erg naar uit. De groep werd in tweeën gedeeld en ik heb dus eerst nog even van een middagdutje kunnen genieten. Aangekomen bij de klimwand was het iemand niet gelukt om boven te komen. Dit wou ik dus wel even proberen en was daarna heel trots dat het mij wel was gelukt. De andere wand was ook geslaagd en heb ook nog twee keer kunnen abseilen. Weer een activiteit om nooit te vergeten!

We hadden weinig zin in koken en waren dus op zoek naar een terras met friet. De staf had dit meegekregen en gaf ons de opdracht de mountainbikes terug te brengen naar de camping waar ze gehuurd waren en dan zouden we daar frietjes kunnen eten. Zo gezegd zo gedaan, dachten we. Op die berg die we eerst op moesten, hadden we ons wel verkeken. Het was weer een helse klim en het naar beneden fietsen was abnormaal. In de zonsondergang met een flinke snelheid over die asfaltwegen naar beneden scheuren. Ik heb maar weinig momenten gehad dat ik zo'n adrenalinekick had, man wat was dit vet! Zo dankbaar dat wij zo graag friet wilden eten en daardoor nog een tweede keer hebben kunnen mountainbiken. Wat een fantastische ervaring!

Na een lekker drankje met friet en een kroket, hebben we onze kortste tocht van de hele week gehad naar het hoofdkampterrein. Hier zijn we hartelijk

ontvangen door de staf en hebben we voor de laatste keer onze tent opgezet. Daarna het kampvuur opgezocht en daar herenigd met de andere twee groepjes. Superleuk om hun verhalen te horen en nog meer mensen te kunnen leren kennen en spreken. Na een laatste gezellige avond wakker geworden door de warmte van prachtige zonnestrallen met ook weer een prachtig uitzicht.

Na het ontbijt met zijn allen een groepsfoto gemaakt, alles opgeruimd en in de aanhangwagens geladen. We stapte in de auto en zo waren we na een onvergetelijk avontuur weer onderweg naar Budel-Schoot, hopen dat we in Budel-Schoot net zo'n mooi weer zouden

treffen als dat we in Luxemburg de hele week hebben gehad. Aangekomen in Budel-Schoot traditiegetrouw een frietje gegeten bij de snackbar met zijn allen om het af te sluiten en toen kwam toch echt het moment om voor de laatste keer houdoe te zeggen tegen iedereen. Spullen weer in de auto geladen en terug onderweg naar Vesseem. Alle drie met andere verhalen en andere avonturen maar alle drie superhard genoten.

Een avontuur om nooit te vergeten en een avontuur wat ik iedereen zou aanraden! De staf bedankt voor dit geweldig avontuur! Groepje 3 bedankt! En hopelijk tot volgend jaar. ●

Kijk op
www.jongnederland.nl
voor meer foto's en
filmpjes

zwerfweekend

het unieke outdoor event van jong nederland 2024

met o.a. de volgende activiteiten:

- > bergbeklimmen
- > speleologie
- > mountainbiken
- > (kompas)tochten
- > vlotvaren

Je gaat samen met 11 andere leiders/leidsters van jong nederland 4 dagen zwerven door de Benelux

De laatste avond/nacht samen met ongeveer 50 andere jong nederlanders vertellen bij het kampvuur wat je mee hebt gemaakt tijdens deze super-dagen.

Wanneer: met hemelvaart

9 mei t/m 13 mei 2024

- > vertrek woensdagmiddag
- > thuis zondagmiddag

inschrijven:

check: www.jongnederland.nl
> ga naar activiteiten en daarna naar zwerfweekend.